

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/32/2015
Identifikačné číslo spisu:	1014201229
Dátum vydania rozhodnutia:	09.12.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jarmila Urbancová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1014201229.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: W4, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kopčianska 63, zastúpenej advokátskou kanceláriou OLEXOVÁ VASILISIN, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Dunajská 18, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o návrhu na obnovu konania, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/156/2014-12 z 13. januára 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/156/2014-12 z 13. januára 2015 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením s poukazom na § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte uznesenia len „O.s.p.“) zastavil konanie o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal obnovy konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 3S 372/2010, keď dospel k záveru, že obnova konania vo veciach rozhodovania proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. nie je prípustná.

Proti predmetnému uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie domáhajúc sa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky obnovu konania povolil. Mal za to, že ust. § 246c ods. 1 O.s.p sa vzťahuje len na riadne opravné prostriedky, na rozdiel od ktorých mimoriadne opravné prostriedky sú prípustné. Uviedol, že mimoriadne opravné prostriedky a obzvlášť obnova konania sú veľmi špecifické a ich použitie je dôvodné a nutné v prípadoch ako je žalobcov, kedy v dôsledku nových skutočností disponuje analýzou, z ktorej vyplýva rozpor s judikatúrou Európskeho súdneho dvora.

Odvolával sa na princíp prednosti práva Európskej únie (ďalej aj „EÚ“) pred právom členských štátov vrátane práva Slovenskej republiky, ktorý je implicitne zakotvený v Zmluve o fungovaní EÚ a potvrdený Súdny dvorom EÚ v rozsudku Costa v. Enel 6/64, Stanovisku Súdneho dvora EÚ a zakotvený takisto

v Zmluve o Ústave pre Európu. V zmysle uvedeného princípu podľa žalobcu nie je možné, aby súd uprednostnil formálny výklad slovenského právneho predpisu - O.s.p. a v rozpore s právom EÚ tak ostal právoplatný rozsudok, ktorý podľa § 228 ods. 1 písm. e/ O.s.p. zakladá dôvod na obnovu konania.

K podanému odvolaniu sa vyjadril žalovaný tak, že navrhol napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť. Žalovaný sa stotožnil s právnym záverom krajského súdu v napadnutom uznesení, podľa ktorého s poukazom na ust. § 246c veta druhá O.s.p. v správnom súdnictve zákon obnovu konania ako mimoriadny opravný prostriedok nepripúšťa, ide teda o nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, preto bol konajúci súd povinný konanie vo veci v súlade s ust. § 104 ods. 1 vety prvej O.s.p. zastaviť.

K žalobcom namietanému rozporu s právom EÚ odvolávajúci sa na rozsudok NS SR č.k. 2Sžf/19/2011 zo dňa 25. januára 2012, v ktorom súd konštatoval, že pokiaľ sa daňový subjekt v daňovom konaní alebo v súdnom prieskumnom konaní odvoláva na niektoré rozsudky Súdneho dvora EÚ, bolo jeho dôkazným bremenom preukázať, že skutkový stav jeho daňovej transakcie má prvky niektorého z rozsudkov Súdneho dvora EÚ, a nielen uvádzať niektoré právne závery v týchto rozsudkoch uvedené, žalovaný poukázal na to, že žalobca nekonkretizoval, v čom konkrétne je rozhodnutie správnych orgánov v rozpore s právom EÚ. Mal za to, že pokiaľ sú tvrdenia žalobcu len všeobecné, nemôže na ne súd v správnom súdnictve prihliadať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.

Podľa § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Žalobca sa domáhal obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. e/ O.s.p., pričom namietal rozpor rozhodnutia NS SR sp.zn. 5Sžf/16/2012 z 28. marca 2013, ktorým najvyšší súd potvrdil rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí žaloby žalobcu o preskúmanie rozhodnutia Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky o nepriznaní odpočítania DPH, s rozhodnutiami Súdneho dvora Európskej únie na základe analýzy, ktorú si žalobca zadal vykonať prostredníctvom advokátskej kancelárie. V zmysle predmetnej analýzy bol konštatovaný rozpor rozhodnutia najvyššieho súdu s rozsudkami Súdneho dvora EÚ vo veciach C-504/10 Tanoarch, C-255/02 Halifax, C-80/11 Mahagében, C-142/11 Péter Dávid a tiež C-324/11 Gábor Tóth z dôvodu, že najvyšší súd neskúmal základné podmienky pre odpočet DPH v súlade s uvedenými rozhodnutiami Súdneho dvora.

Právna úprava správneho súdnictva je obsiahnutá v piatej časti O.s.p. a k ostatným častiam O.s.p. má povahu lex specialis, kde ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti O.s.p. sa v zmysle § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. použijú primerane. Ustanovenie § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p. zároveň upravuje prípustnosť opravných prostriedkov (či už riadnych alebo mimoriadnych) v jednotlivých typoch konaní vo veciach správneho súdnictva, pričom opravný prostriedok v správnom súdnictve je prípustný len vtedy, ak je to ustanovené v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Ak by zákonodarcu mal v úmysle v správnom súdnictve pripustiť použitie mimoriadnych opravných prostriedkov, takúto možnosť by zakotvil v piatej časti O.s.p. Tento postup je možno odôvodniť tým, že správny súd preskúma zákonnosť rozhodnutí, ktoré boli vydané v rámci administratívneho postupu (v prípade konaní o žalobách sa musí jednať o rozhodnutie právoplatné, spravidla vydané správnym orgánom druhého stupňa až po využití prípustných opravných prostriedkov) v rámci kontroly sústavy orgánov verejnej správy.

Primeranosť použitia ustanovení štvrtej časti O.s.p. je potrebné aplikovať v súvislosti s procesným postupom súdu pri konaní o opravnom prostriedku (odvolaní), ktorého prípustnosť výslovne vyplýva z piatej časti O.s.p, keďže odvolacie konanie nie je v piatej časti O.s.p. komplexne upravené.

Najvyšší súd konštatuje, že obnova konania vo veciach rozhodovania o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p., nie je prípustná v zmysle § 246c veta druhá O.s.p., keď jej prípustnosť nie je v druhej hlave piatej časti O.s.p. upravená. Vzhľadom na to, že zákon tento mimoriadny opravný prostriedok nepripúšťa, procesný postup súdu prvého stupňa, keď zastavil konanie, bol vecne správny.

Pokiaľ žalobca namietal porušenie práva na spravodlivý proces, je potrebné uviesť, že právo na spravodlivý proces samo osebe negarantuje žiaden opravný prostriedok v civilných veciach.

V danej súvislosti najvyšší súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 16. februára 2010, číslo II. ÚS 65/2010 k prípustnosti dovolania v správnom súdnictve, ktorá právna problematika sa vzťahuje aj na prípustnosť obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku proti právoplatnému rozhodnutiu súdu. V jeho publikovanom znení Ústavný súd Slovenskej republiky akceptuje výklad Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého je dovolanie proti právoplatnému rozhodnutiu súdu podľa V. časti Občianskeho súdneho poriadku neprípustné, ako súladný so základným právom na súdnu ochranu.

Ústavný súd Slovenskej republiky v doterajšej judikatúre vyslovil právny záver, podľa ktorého „niet žiadnych právnych pochyb o skutočnosti, že dovolanie je v správnom súdnictve neprípustné“ (II. ÚS 87/09, IV. ÚS 208/08). Vychádzajúc z uvedeného právneho záveru ústavného súdu je potrebné tento záver aplikovať aj v prípade obnovy konania, keďže v oboch zákonom predpokladaných opravných prostriedkoch ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorým zákonodarcu umožňuje napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu v zmysle právnej úpravy ustanovenej v štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku, avšak aplikovateľnej v občianskoprávnom konaní všeobecného súdu.

Najvyšší súd súčasne dáva do pozornosti, že Ústavný súd Slovenskej republiky taktiež vylúčil možnosť, že by zastavením dovolacieho konania z dôvodu neprípustnosti dovolania, mohlo dôjsť k odmietnutiu spravodlivosti s poukazom na to, že: „v civilnom dovolacom konaní dohliada najvyšší súd prostredníctvom inštitútu dovolania na procesnú čistotu a jednotnosť rozhodovania v súdnych konaniach, ktorých podstatou je v zásade spor o súkromné právo prerokúvaný od začiatku na všeobecnom súde, oproti tomu je správne súdnictvo preskúmaním zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, teda orgánov inej ako súdnej sústavy. Už správne súdnictvo je kontrolou inej sústavy, a tak zákonodarcu nepovažoval za rozumné a účelné, aby kontrola verejnej správy bola ešte kontrolovaná prostredníctvom inštitútu dovolania. Okrem toho správne súdnictvo nemusí byť zjednocované prostredníctvom dovolania, pretože druhostupňové rozhodovanie najvyššieho súdu v správnom súdnictve už túto funkciu plní. V danej súvislosti nesmie byť máťúce, že správne a civilné súdnictvo sú zhodou historických okolností obsiahnuté v jednom procesnom kódexe“ (IV. ÚS 208/08).

O náhrade trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 O.s.p v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom právo na ich náhradu nepriznal, keď žalobca v odvolacom konaní úspešný nebol a § 250k ods. 1 O.s.p. priznanie náhrady trov konania inému účastníkovi než úspešnému žalobcovi neumožňuje.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.